

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 33367

Kl. 21 f, 60/01

Władysław Śliwiński

(Mszana Dolna, Polska)

Latarka elektryczna

Zgłoszono 13 lutego 1946 r.
Udzielono 15 listopada 1947 r.

Istota wynalazku polega na wbudowaniu wewnątrz latarki elektrycznej opornika do zmniejszania dopływu prądu z baterii do żarówki oraz sprężyny zwierającej go, w celu umożliwienia sygnalizacji światłem silnym na tle światła słabego.

W latarce według wynalazku, uwidocznionej na rysunku, sprężyna zwierająca jest uruchamiana za pomocą guzika *g*. Oslona metalowa latarki *m* jest połączona z oprawką żarówki. Jeden koniec drutu oporowego *r* opornika jest swobodny a drugi połączony z jednym biegunem baterii *b*, której drugi biegun jest połączony z żarówką.

Przekręcenie rączki suwaka opornikowego *s*, który jest połączony z osłoną metalową latarki, na drut oporowy powoduje, że prąd żarzenia przepływa do żarówki przez opór, a natężenie jej światła zostaje zmniejszone.

Przez naciśnięcie guzika *g* sprężyna *p*, połączona z osłoną *m*, zwiera ten opór. Daje to światło żarówki o natężeniu największym przy włączonej baterii.

Chcąc sygnalizować latarką według wynalazku nastawia się suwak *s* na światło o stałym natężeniu. Przez naciśnięcie guzika *g* natężenie światła wzrasta do maksymalnego. To umożliwia korzystną sygnalizację świetlną dzięki umożliwieniu ciągłego widzenia punktu nadawania.

Zastrzeżenie patentowe

Latarka elektryczna z wbudowanym opornikiem, znamienna tym, że posiada sprężynę do zwierania opornika, przez co umożliwia się sygnalizację światłem silnym na tle światła słabego.

Władysław Śliwiński

